

ĆWIKLANY (13) ai

a jasne.

sg m N ćwiklany (3). ◊ A ćwiklany (1). ◊ I ćwiklanym (1). ◊ f G ćwiklan(e)j (1). ◊ n N ćwiklan(e)
(2). ◊ G ćwiklan(e)go (1). ◊ A ćwiklan(e) (3). ◊ I ćwiklánym (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Przymiotnik od „ćwikła”; betaceus Mącz, Cn (13) : Betaceus Cwikłány. Mącz 24c.

Wyrażenia: »korzenie ćwiklane« (2): Też ług w którym wrzało korzenie ćwiklane á boże drzewko/
á tym ługiem myi głowę *FalZioł* I 20a, V 38v.

»liście ćwiklane« (5): *FalZioł* I 52d; Liście ćwiklane z hálunem zwierćiać/ á na oczy przykłádáć.
SienLek 63v, 17, 38v, 96.

»nac ćwikłana« (1): Wezmi łczyru/ naci ćwikłaney *FalZioł* I 86a.

»olejek ćwikłany« (1): Też ieft dobra/ czyściąc nieczyřtořci z głowy gdy kto łobie vczini kichanie
z oleikiem ćwikłanym z miodem á řtrochą imbiru *FalZioł* I 20a.

»sok ćwikłany« (3): Też łok ćwikłany z mieřzay s řalethřą á thym namazuy licze/ trąd vlecžą
FalZioł I 20a, I 20a, b.

Cf **ĆWIKIELNY**

KN